

maatte blive nedsat, om at tage denne Tanke under Overveelse, ligesom den jo allerede er bleven berørt. Jeg maa maasse tilføie, at skulde den ærede Kultusminister bestemt stille sig derimod, saaledes at Lovens Vedtagelse og Fremkomst blev afhængig af, at det blev udeladt, ja, saa maatte det naturligtvis fra min Side opgives, men jeg anser det at være fuldstændig i sin Ordren, at det bliver optaget, og det saameget, desto mere, som Forholdene stille sig saaledes i Praxis, at Præster, der have mange Sognebaandsløjere, ere reiste til dem for at komme til at holde Allergang for dem, og for Allergang er Kirken bleven aabnet; men da det dog syntes Allergæsterne at være altfor lidt, og Præsten ikke turde benytte Kirken til at holde Gudstjeneste eller prædike, have de holdt Gudstjeneste i Gaardene, og fra Gaardene ere de gaaede ind i Kirken og have holdt deres Allergang. Det er et Forhold, der vistelig ikke er ganstke i sin Ordren, og til hvis Forandring jeg med Glæde skal give min Stemme. Jeg kan ikke nu ved første Behandling gaa ind paa Enkeltheder af Forslaget. Der er kun en Bemærkning, jeg skal tillade mig ved § 1. Naar der nemlig er Tale om Sognepræsten, og der først i § 5 bliver Tale om Kapellaner pro loco, med Hensyn til hvilke det skal være at bestemme af Biskoppen, hvorledes Forholdet skal være, om de skulle have den samme selvstændige Udgang som Sognepræsten eller ikke, da tør jeg ikke sige, hvorledes dette Forhold bør være i og for sig; men det forekommer mig ikke at være rigtigt at overlade Bestemmelsen til Biskoppen. Det maa overlades til Ministeren; thi ellers vilde Følgen blive, at Kapellanerne pro loco i et Stift faae en Ret, som de ikke ville faae i et andet Stift. Med Hensyn til den meget omtalte § 8, som siger, at Flertallet af de stemmeberettigede Medlemmer af en Sognekommunitet kunne ved en af dem underkrevet Udtalelse begjære, at der gives en anden af Folketirkens Præster Leilighed til at prædike, da staar der slet ikke talt om, hos hvem de skulle begjære det. Maasse de ærede Forslagsstillere ville sige mig, hvad deres Mening er i denne Henseende. Med Hensyn til den sidste Paragraf maa jeg henholde mig til

hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Gasse) har sagt om liturgisk Gudstjeneste, og skal dertil føie, at, naar der staar: „i nogen særlig Forenings eiendommelige Anliggender“, saa maa dette Ord „særlig“ vistnok forandres til „kirkelig“, thi der er mange særlige Foreninger, der efter min Mening paa ingen mulig Maade taale at komme ind ad Kirkedøren. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Sogsbro: Det kan jo kun glæde at høre den overmaade fredelige Behandling, dette Lovforslag har faaet i Sammenligning med den, der blev det tidligere tilfælde, og navnlig maa jeg udtale min Tak til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) for den Maade, hvorpaa han har stillet sig til Forslaget. Det forekommer mig at vidne om, at de Grunde, der bleve fremførte ved den forrige Sags Behandling, ikke have været ganstke uden Virkning paa ham. Det er nemlig aldeles klart, at vilde det ærede Medlem indtage det Standpunkt, han indtog ved Behandlingen af den forrige Sag, saa maatte nærværende Forslag, for at tiltrædes af ham, kun gaa ud paa, at Statens Kirker overlodes til Folketirkens Brug, men at det iøvrigt blev dens Sag selv at bestemme, hvorledes den vilde benytte disse Bygninger. Det maatte være Noget, vi ikke efter Grundloven kunde tage Bestemmelse om uden at gribe ind i Folketirkens Rettigheder, berøve den den Troesfrihed, som vi unde andre Samfund o. s. v. Det har glædet mig meget, at det ærede Medlem er kommen bort deraf og kan stemme for nærværende Lovforslag, ja anbefale at gaa endnu videre i Ordningen af Kirkens indre Anliggender, end her er slet. Det maa desuden erindres, at der i dette Forslag er adskillige Bestemmelser, der tidligere have været Stridspunkter imellem en Minister, paa hvis Mening i saadanne Sager det ærede Medlem dog maasse lægger ikke ringe Vægt, og Rigsdagen, idet Ministeren mente, at de ikke vedkom Rigsdagen, men denne mente det Modsatte. Det ærede Medlem har altsaa heller ikke nu Betænelighed ved at gaa imod denne Minister og slutte